

833 29. Okt. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Fiskeriet i Færv. mellem Danmark og Sverige.

834

ifølge Lovgivningen ikke have Lov til at sælge dem. I Betragtning af, at der netop herfter almindelig Enighed mellem Fiskerne ved Øresund om denne Sag, tror jeg, at det vilde være Udvalgets Ønske at tage Hensyn hertil, da ellers saa mange Familier ville være udsatte for Ruin og Ødelæggelse, og da der heller ikke foreligger nogen som helst gyldig Grund til at gaa saa vidt af Hensyn til Fiskeriets Beskyttelse, tænker jeg, at det vil være et Punkt, man let vil kunne komme over. I øvrigt skal jeg blot tillade mig at udtale det Haab, at dette Spørgsmaal maa finde sin Løsning i indeviørende Samling, da det forekommer mig, at være en Sag af betydelig Vigtighed for hele vort Land, ja man vil endoglaa kunne gaa ud fra, at Fiskeriet vilde kunne drives frem under betydelig større Former, om man kunde træffe en retfærdig og fornuftig Lovgivning paa dette Omraade. Det var kun disse Bemærkninger, jeg havde til Hensigt at fremføre. Jeg skal i øvrigt erkende, at der i Udvalget har været taget alt muligt Hensyn dertil, og det er derfor mit Haab, at man vil kunne imødefomme det store Hensyn til Fiskeriets Fredning og Tilvejebringelsen af den nødvendige Beskyttelse uden at træde de enkelte Fiskeres Interesse hist og her for nær.

Landbrugsministeren (Sehested): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. Jørgensen) udtalte det Haab, hvis Udvalget skulde komme til det Resultat, at der maatte gøres forskellige Ændringer i den med Sverige afsluttede Konvention, forinden man kunde slutte sig til den, at det da maatte lykkes Landbrugsministeren ved Forhandling med Sverige at faa saadanne Ændringer indførte i Konventionen. Jeg skal dertil bemærke, at jeg efter den Stilling, som Udvalget i Fjor tog til dette Forslag, maatte være klar over, at Udvalget ikke vilde modtage Lovforslaget og høre Konventionen til Lov ganske i samme Skikkelse, hvori den forelaa. Naar jeg derfor ikke har erklæret til den svenske Regering, at Konventionen ikke kunde ventes gennemført her i Danmark, er det, fordi jeg kan have et Haab om paa enkelte Punkter at kunne opnaa Indrømmelser. Men selvfølgelig er en saadan Konvention jo afsluttet under gensidige Indrømmelser fra den ene og

den anden Side, og det er utænkeligt, naar man skal gaa til en saadan Konventions Vedtagelse i de forskellige Lande, at da det ene Land skal kunne faa det forandret i Konventionen, som mulig kan være mindre gunstigt for dette Land. Man maa se paa, hvad der kan opnaas i det hele, og saa maa man selvfølgelig tage det mindre gode med ved Siden af. Men, som sagt, jeg skal være villig til at forhandle med Udvalget om den Form, hvorunder man mener, at dette Lovforslag kan vedtages, og skal være villig til at gøre mit bedste for at faa saadanne Forandringer indførte i Konventionen, som der overhovedet er nogen Mulighed for at faa gennemført. Men jeg skal dog allerede nu tilføje, at jeg, naar det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (M. C. Meyer) saa vidt jeg kunde forstaa, antydede, at de Ændringer, der maatte foretages i Konventionen, vare af en særdeles vidtrækkende Karakter, tvivler stærkt om, at man hvis man anlægger dette Synspunkt, kan komme nogen Begne med Konventionen.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Dørgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bemærkning: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til det Udvalg, som blev besluttet nedsat angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Middag Kl. 2, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.